

mulieres censet vnâ pugnare debere, ac disciplinam habere, eandem quam custodes, cætera verò extraneis peregit sermonibus, & disciplinam custodum qualem esse illam oporteret. Legum autem maxima quidem pars leges existunt publicæ. pauca verò de republica dixit: quam dum pergit communitatem facere, paulatim circummagit in aliam rempublicam. Præter communitatem enim mulierum & rerum possessarum, cætera eadem virisque attribuit. nam & disciplinam eandem, & ut abstinentes viuant ab operibus necessariis. Et de comestationibus eodem modo: præterquam quòd hic existimat mulierum quoque comestationes esse debere, & hæc mille habentium arma, illam verò quinque millium. Superfluum ergo quiddam, & comptum, & nouum, & dubitatum omnes Socratis habent sermones, sed cuncta rectè, forsan, difficile. Nam etiam multitudo illa, de qua nunc dicebatur, latere non oportet, cum tanta sit, quòd Babylonia, aut alia quædam infinita regione indigebit, ex qua ocioforum quinque millia cum mulierum ac ministrantium multiplici turba alantur: Suppositiones quidem sunt pro arbitrio faciendæ, non tamen impossibiles. Dicitur autem debere legislatorem ad duo respicere in ferenda lege: ad regionem, & homines, addendum est & ad vicina loca, si oportet ciuilitate viuere ciuitatem. non solum enim necessarium est ipsam talibus vti ad bellum armis, quæ vtilia sint in sua regione, verum etiam quæ in aliena. Quòd si quis huiusmodi non recipit vitam, neque priuatim, neque publicè, nihilominus tamen oportet terribilem esse hostibus, non venientibus solum in regionem, verum etiam abeuntibus. De modo quoque rerum possidendarum videndum est, ne forsan melius sit aliter definire & clarius. Tantas, inquit, possidere oportet, vt modestè viuatur: perinde ac si dicat, vt bene viuatur. Verum hoc est nimis generale: & est modestè viuere ærumnosè tamen, at melius est dicere modestè, & liberaliter, separatim enim vtunque, æterum luxuriæ accommodabitur, alterum difficultati, cum solæ huiusmodi virtutes habitus sint circa vsum facultatum nostrarum: puta, patrimonio mansuetè vel fortiter vti non dicimur, at modestè & liberaliter dicimur: præterea de zên. ἀλλὰ βελτίαν ἔχει τὸ σωφρονὸς καὶ ἐλευθερίας· χωρεῖ γὰρ ἐκείτων, τὸ μὲν τῆς πευφῶν ἀκολουθήσῃ, τὸ δὲ τῆς ὀσπίνου· ἐπεὶ μόνου γ' εἰσι ἐξέει ἀρετῆν περὶ τῆς οὐσίας· χεῖρον αὐτῆν ὄν οὐσία παρὰ τῆς ἀιδρείου χεῖρῶν ἢ ἐστὶ, σωφρονὸς δὲ καὶ ἐλευθερίας ὄν· ὅσῃ καὶ

A ἀλλὰ τὰς μὲν γυναικας οὐδὲν εἶν συμπο-
 κεμεῖν, καὶ παρ' αἰτίας μετέχειν τῆς αὐτῆς τοῦ
 φύλαξ· τὰ δ' ἄλλα, τοῖς ἐξωθεν λόγους πε-
 πληροῦσι τὸν λόγον· καὶ περὶ τῆς παιδείας,
 ποῖαν πνὰ δεῖ γίνεσθαι τῆς φυλάκων· τῆ δὲ
 νόμων, τὸ μὲν πλεῖστον μέρος ἴσοι τυγχά-
 νοισιν ὄντες, ὁλίγα δὲ περὶ τῆς πολιτείας εἰ-
 ρηκε· καὶ ταύτῃ βουλομένους κοινοτέρων ποι-
 εῖν τῆς πόλεως, καὶ μικρὸν περὶ τῆς πόλεως
 περὶ τῆς ἑτέρας πολιτείας. ἔξω γὰρ τῆς τῆς
 γυναικῶν κοινοῖας, καὶ τ' κτήσεως, τὰ ἄλλα
 ταῦτ' ὁδοδιδούσιν ἀμφοτέρωσιν ἢ πολιτείαις.
 καὶ γὰρ παιδείαν τῶν αὐτῶν, καὶ τὸ τῆς ἔργων
 ἢ ἀναγκασθῶν ἀπεχθόμενος ζῆν· καὶ περὶ συσσι-
 τῆς οὐσῆς τῶν πάλιν ἐν ταύτῃ φησὶ εἶν
 εἶν συσσίτια καὶ γυναικῶν, καὶ τῶν μὲν χεῖρον
 τῆς ὀπλῶν κεντικῶν, ταύτῃ δὲ πενταμεθ-
 λίων. τὸ μὲν οὖν περὶ τὸν ἔχουσι πάντες οἱ τῆ
 Σωφρονὸς λόγους, καὶ τὸ κομῶν, καὶ τὸ κρηνο-
 τόμων, καὶ τὸ ζητητικόν· κατὰ δὲ τὰ πάντα ἴσως
 χεῖροσ· ἐπεὶ καὶ τὸ νῦν εἰρημῶν πληθὺς δεῖ
 μὴ λαθεῖν, ὅτι χωρεῖς δεήσει τοῖς τοσοῦ-
 τοῖς βαβυλωνίαις, ἢ πινος ἀλλ' ἢ ἀφ' αὐτοῦ τὸ
 πληθὺς, ἔξ ἢ ἀργῶν πενταμεθῶν δρέψου,
 καὶ παρὰ τοῦτο γυναικῶν καὶ δευραπόντων
 ἔτερος ὄχλος πολλὰ πλάστος. δεῖ μὲν οὖν ὑ-
 ποτίθεσθαι κατ' ὄλην, μὴ δὲν μὲν τοῖς ἀδύνα-
 τον λέγεσθαι δὲ, ὡς δεῖ τὸν νομοθέτην περὶ
 δὴ βέλτεροντα πιδέσθαι τῶν νόμοις, περὶ τῆ δ'
 χωρεῖν, καὶ τῶν αἰδρείου· ἐπὶ δὲ καλῶς ἔχει
 περὶ αἰδρείου καὶ περὶ τοῦ ζητητικῶν τύποις,
 εἰ δὲ τῶν πόλεων ζῆν βίον πολιτικόν. οὐ γὰρ
 μόνον ἀναγκασθῶν ὄντι αὐτῶν τοιοῦτοι χεῖ-
 ρῶν·
 E δὲ καὶ περὶ τὸν πόλεμον ὀπλοῖς, αἰ χεῖρῶσιν
 καὶ τῶν εἰσέλων χωρεῖν ὄντι, ἀλλὰ καὶ περὶ
 τοῖς ἐξω τοποῖς, εἰ δὲ τις μὴ τοιοῦτον ὁδοδιδ-
 χεται βίον, μὴ τε τὸν ἴδιον, μὴ τε τὸν κοινόν τ'
 πόλεως, ὅμως οὐδὲν ἦπὸν δεῖ φοβερεῖσθαι εἶν
 τῶν πολεμῶν, μὴ μόνον ἐλθούσιν εἰς τῶν
 χωρεῖν, ἀλλὰ καὶ ἀπειλούσιν. καὶ τὸ πληθὺς
 ἢ τῆς κτήσεως ὄραν δεῖ, μὴ ποτε βέλ ποι εἰτέ-
 F ρος διαρῆσθαι, τῆ σαφῶς μέλλον. τοσῶν τῶν
 γὰρ εἰνά φησὶ εἶν, ὅσῃς ζῆν σωφρονὸς· ὡσπερ
 αἰ εἰ τις εἰπεν, ὅσῃς ζῆν δὲ τῶν τῶν ὄντων καὶ δό-
 λου μέλλον. ἐπὶ δὲ ὄντι σωφρονὸς μὲν, ταλαι-
 ὅσῃ καὶ